

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Міжнародної благодійної організації „Екологія-Право-Людина“ щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої, третьої статті 21 Закону України „Про доступ до публічної інформації“

м. К и ї в
25 червня 2013 року
№ 29-у/2013

Справа № 2-26/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича – доповідача,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Міжнародної благодійної організації „Екологія-Право-Людина“ щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої, третьої статті 21 Закону України „Про доступ до публічної інформації“ від 13 січня 2011 року

№ 2939–VI (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 32, ст. 314)
(далі – Закон).

Заслухавши суддю-доповідача Вдовіченка С.Л. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – Міжнародна благодійна організація „Екологія-Право-Людина“ (далі – Міжнародна благодійна організація) – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 21 Закону, яка встановлює, що запит на інформацію надається безкоштовно (частина перша); у разі якщо задоволення запиту на інформацію передбачає виготовлення копій документів обсягом більше як 10 сторінок, запитувач зобов'язаний відшкодувати фактичні витрати на копіювання та друк (частина друга); розмір фактичних витрат визначається відповідним розпорядником на копіювання та друк в межах граничних норм, встановлених Кабінетом Міністрів України. У разі якщо розпорядник інформації не встановив розміру плати на копіювання або друк, інформація надається безкоштовно (частина третя).

Автор клопотання просить дати офіційне тлумачення положень статті 21 Закону, а саме:

– частини першої в системному зв'язку з частиною другою в аспекті питання, чи гарантує ця стаття безоплатне надання кожному перших десяти сторінок на запит, незалежно від кількості аркушів, що виготовляються для задоволення запиту;

– словосполучення „фактичні витрати на копіювання та друк“, яке міститься в частині другій;

– положення „розмір фактичних витрат визначається відповідним розпорядником“, яке міститься в частині третій.

На думку Міжнародної благодійної організації, суб'єкти владних повноважень неоднозначно застосовують положення статті 21 Закону, що

відображається в затверджених відомчими актами розмірах фактичних витрат на копіювання і друк одного аркуша та проведення обрахунку сторінок.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 13 травня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

2.1. У матеріалах конституційного звернення не міститься обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні частини першої статті 21 Закону у системному зв'язку з частиною другою цієї статті в аспекті питання, чи гарантує ця стаття безоплатне надання кожному перших десяти сторінок на запит, незалежно від кількості аркушів, що виготовляються для задоволення запиту. Конституційний Суд України виходить з того, що положення частини другої статті 21 Закону викладені чітко, зрозуміло і передбачають відшкодування запитувачем фактичних витрат на копіювання та друк документів понад встановлену Законом кількість сторінок, а тому не потребують офіційної інтерпретації.

Отже, невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“, є підставою для відмови у відкритті

конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

2.2. Згідно зі статтею 150 Конституції України до повноважень Конституційного Суду України належить офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Суб'єкт права на конституційне звернення, порушуючи питання щодо обґрунтування встановлення розпорядниками інформації різного розміру відшкодування витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію в межах граничних норм, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України „Про затвердження граничних норм витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію“ від 13 липня 2011 року № 740, намагається отримати консультацію з приводу неоднакового підходу до розрахунку фактичних витрат на їх виготовлення. Проте надання консультацій чи роз'яснень щодо застосування правових норм не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Таким чином, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 49, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Міжнародної благодійної організації „Екологія-Право-Людина“ щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої, третьої статті 21 Закону України „Про доступ до публічної інформації“ від 13 січня 2011 року № 2939–VI на підставі

пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом, та непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ